

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024910 24 U
Tuzla, 08.04.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja A.(I.)S., vlasnika ugostiteljske radnje Restoran „M.“ L., kojeg zastupaju punomoćnici iz Zajedničke advokatske kancelarije Enver Hogić, Amir V. Mešić i Azra Rustemović, protiv zaključka (akt prvostepenog organa) tužene strane Federalnog ministarstva finansija Sarajevo, Porezna uprava Federacije BiH, u upravnoj stvari, čutanja administracije, dana 08.04.2025. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, putem gore navedenih punomoćnika dana 05.07.2024. godine, protiv tuženog bliže označenog u uvodu rješenja, ovom sudu podnio tužbu zbog tzv. „čutanja administracije“.

U tužbi se između ostalog posebno navodi: da je zaključkom prvostepenog organa Federalnog ministarstva finansija, Kantonalnog poreznog ureda Tuzla broj 13-3-02-12-20-1216-5/23 od 29.03.2024. godine odbačen prijedlog za ponavljanje postupka, koji je okončan rješenjem o inspekcijskom nadzoru, a po mišljenju tužitelja prilikom donošenja istog povrijeđene su odredbe Zakona o upravnom postupku kao i Zakona o poreznoj upravi, na štetu tužitelja; da je po mišljenju tužitelja zaključkom, kao formom za procesna odlučivanja, prvostepeni organ suštinski, odnosno dao je materijalno obrazloženje tog akta, kao što je i rješenje odnosno zaključak pogrešno dostavio tužitelju umjesto punomoćniku koji je sa urednom punomoći prvostepenom organu dostavio zahtjev za ponavljanje postupka; da je prvostepeni organ rješenjem broj 13-3-02-12-20-1216-2/23 od 03.01.2024. godine tužitelju naložio da u roku od osam dana isplati iznos od 10.333,89 KM, na ime poreza na dohodak od samostalne djelatnosti, te iznos od 4.677,64 KM na ime kamate; da tužitelj nije izjavio žalbu na predmetno rješenje, smatrajući da je pravilno i u skladu sa zakonom, a iz istih razloga nije izjavio žalbu ni na Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 16.12.2023. godine; da je prvostepeni organ dana 28.02.2024. godine donio nalog za plaćanje poreskih obaveza uz upozorenje za tužitelja, da postoji mogućnost pogrešnog obračuna porezne obaveze, što je tužitelja navelo da izvrši provjeru obaveze i naloga za plaćanje; da je tom prilikom tužitelj utvrdio pogrešno knjiženje prometa od 50.985,00 KM za dan 05.03.2020. godine, kao i prihod knjižen na dan 10.02.2020. godine, a to je veliki novčani iznos od 50.985,00 KM, što je objektivno nerealno; da je odmah vidljivo, da kada se uporede pomenuta dva fiskalna računa, da su oba potpuno identična u pogledu iznosa što je nevjerovatno; da je tužitelj od svog servisera fiskalnih uređaja zatražio da mu izradi duplikat izdatih fiskalnih računa na dan 18.03.2024. godine, što tužitelj smatra danom saznanja za navedenu činjenicu, pa u smislu odredbe člana 246. Zakona o upravnom postupku, podnosi zahtjev za ponavljanje upravnog

postupka; da je prvostepeni organ donio zaključak broj 13-3-02-12-20-1216-5/23 od 29.03.2024. godine, kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka; da je tužitelj uputio žalbu tuženom (obavijestivši pri tome Ministarstvo pravde i organ upravne inspekcije), ali tuženi nije postupio u zakonskom roku, iz kojih razloga je tužitelj pokrenuo predmetnu tužbu u skladu sa odredbom člana 244. Zakona o upravnom postupku „pa shodno odredbi člana 246. istog Zakona tužitelj traži da nadležni organ uprave shodno svojim ovlaštenjima donese presudu kojom se usvaja zahtjev za ponavljanje upravnog postupka u predmetu broj 13-3-02-12-20-1216-2/23 od 03.01.2024. godine i poništava zaključak o odbacivanju prijedloga broj 13-3-02-12-20-1216-5/23 od 29.03.2024. godine, te se nalaže tuženom i Kantonalnoj poreznoj upravi Tuzla, da shodno odredbama Zakona o upravnom postupku i Zakona o poreznoj upravi F BiH provede ponovno kontrolu poslovanja kod tužitelja, te da se obaveže tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 862,00 KM, u roku od 30 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Prilikom prethodnog ispitivanja tužbe sud je utvrdio da je ista nedozvoljena.

Naime, odredbama člana 20. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05) propisano je:

Član 20

“Ako u upravnom postupku drugostepeni organ nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni po zahtjevu upravne inspekcije kojoj se stranka obratila u skladu sa članom 10. ovog Zakona, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

Na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba.

Ako u upravnom postupku prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku.“

Dalje, odredbama člana 10. istog Zakona propisano da se upravni spor može pokrenuti i kad nadležni organ o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uslovima određenim u članu 20. tog Zakona, te pod dodatnim uslovom: da se stranka prethodno pisano obratila nadležnoj upravnoj inspekciji, koja u roku od 30 dana nije postupila po njenom zahtjevu.

Dakle, iz sadržaja navedenih zakonskih odredaba, vidljivo je da su za podnošenje tužbe za pokretanje upravnog spora zbog ćutanja administracije, pored općih uslova propisana i dva dodatna preduslova: 1. da se stranka prethodno, tj. prije podnošenja tužbe, pismeno obratila (nadležnoj) upravnoj inspekciji i 2. da ta inspekcija, u roku od 30 dana od pisanog obraćanja, nije postupila po zahtjevu stranke.

U konkretnom slučaju, međutim, prema navodima tužbe proizilazi da se tužitelj prije podnošenja predmetne tužbe pismenim putem nije obratio stvarno nadležnoj upravnoj inspekciji, (ili o tome nije dostavio dokaz uz tužbu) zbog čega sud zaključuje da je tužba u konkretnom slučaju nedozvoljena i da za njeno razmatranje nisu ispunjeni naprijed navedeni uslovi iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima

("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), u pogledu prethodnog obraćanja nadležnoj upravnoj inspekciji.

Ovo stoga jer je odredbama člana 139. stav 1. tačka 4. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine - „Službene novine Federacije BiH“ broj 35/05, propisano *da su pitanja koja se tiču rješavanja upravnih stvari u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku u propisanim rokovima predmet nadzora federalnog upravnog inspektora.*

Stoga, imajući u vidu izloženo, na osnovu odredaba član 25. stav 1. tačka 1., u vezi sa članom 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo je odlučiti kao u dispozitivu rješenja.

Zapisničar:
Nina Stjepanović, s.r.

Sudija:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.